

דרכיו עלה ונשים וחסד, ויזין שכן יל דוקא צאלין אף
לדאסיר שבת רגע עלה ויהי וזה שאלו צאנו לתקן דאסיר
סולאם אינו מועדב עיי דאסיר סולאם דשבת רק עיי דאסיר
אין גילין, וסר בזה כמו דאסיר דבר אחר גסם לה ומוסרי
צאליק דבשים סר פתח גמור, אכל דבשים דקים הדב
דעסירבית וחסות דאסיר עטלוול ונצית לבית בלא מירוד, איב
אורו האסיר צעלמו שאלו לתקן מועדב ומופת אורו
דאסיר עלמו, ונשים גרע דלא מקרי פתח כלל ונצול סיסר
בשים למד לא וסרי.

רפ"ז צייד דסמיט ענדט ודן ליאָר סכנומליט וועקט
צוז ים ספּק ענזוס אס דנוס אורט לסיס דקיס
סדר, כיון דליאָר סולאס דעזט רציע ענז, אי כזו
ליאָר ענזוס גרס לז, או כיון דסטיקן סול ליאָר סולאס
דענז לזיט צלל עירט וסעכט סול וסחזת ליאָר כזנומליט
אי כזו דז אסר גרס לז או דנומל כיון דסכל ליאָר
דעזט אי כזו אורט דז גרס לז דנומל לסיס דקוק עק
סדר, וליע לזיכל.

רעיון
בספר עלי אלמונים בארובה דבאי' קס דאבורה
שלמה המירו דעמו לשהמיר, עכ"פ אם יארע
שכחם ולא יערצו, אז שיופס הפת ולא יכנישו, יהיה קודם
גדול על העירוב שצבאים:

סימן מו עור לו

ויעד מלגול הספרים לזה"כ ע"י תימוק פחות וזבן ע"י
שכתב וועב"ת דעס לשמוך על הספרא דלספור
דעבן ספין ל"י צידים.

להרעצ'ה ספינק ליה רק ללרכו חבל לא ללדכיו ואלדנה
מחין צידה עייש.

ולכאורה קשה על זה ומקומו דשבת פקח חולין (קל) קלעים) וליהן ליה למיטוק ישראל סא סתם הוי ללכרינו, וליא דהתם דמדינא מוחר צמון לארץ, מיהו כל כוס דלשקל לקטיו ומסיק, ומתם סריכין דליהן למיטוק ישראל וכומש קדש גבי ככרי, וכמו דליא לסחורקים על הרשעא דליקור דכען כל ספיני לארץ כלל, אינן צודא יקשו ומקומו סריא וחסברה ליל כומס דהתם סארי דמדינא מוחר לגמרי צמון לארץ [אחולם ממוסין לי דברי הרשב"א גמיה (פי יא) שפוצא רחיה לדינו דליקור דכען ספיני גמיה מסיא דשבת סריא, וסא סתם הוי ללכרינו דלסור, וסא נפלך דהתם מדינא מוחר צמון וכרל מניחא ליכא רחיה כלל, וזינ] **ומיש** מוכריה דפרי יא אינן למיטוק כיון דלא הוי מניחא דקצינא.

אברנו לא צלנו לנדרה זו לאסור מועסם את למסך
דדוקא בסיסא דזמן ציוסיב דמדינא אי מוסס
ליסן לקען לשפוט, דזש שטעטס סקען שטייט אזא פערט
עלמא אלס דייטש ביון דאס ערשטע צעציליט לנצך שטייט
אסיר דלנמא אתי למסך וצום מוסקס דמילע ציוסיס
דלא מלמא דקציעותא מוסס. וסכל מענטש סקען ער
לנצך עלמא, אלס אס מוסס שטייט דעם ערשט
מדינא אסיר (עס מיינט סיי שטייט).

גם מה שכתב מעב"ת דס"ו ללוחך מזה דמות דמות כס"ה
דמחשבים עם החימוק בצופר, גם זה אינו, דמות

רק לחזק סקטן צמורה צמעסס זו וסוי גיכ ללרד סססס
לסרגילי צמורה אצל לל ללרדסו.

ולדעתי ים תהיה ליתן לסמימיק חנוכה וסידור דשא
לצביח לזרד עמלם לסתפלל ולשמוע קריאת
קטורס ונחילא ימקד סגדול עמו לסתפלל יחד, כנלעניד:
דק' עקובא

סימן חז

לידידי האלוף ר' זלמן מפאלצין

על אודות צמח החולנית שכל אוכל מזיק לה וכמו שפגעות
כל מחיתה וקטרי חרופים, די ירחם עליה יסלה דצרו
ורמאס, אם חיצת לחטול צערצ זיס"כ.

חלילה וחלילה לה לאכול, ולאשר כותב רמב"ם שם
מלומדה וגם מרדכי לזכר אלמקם ובקושי תשע
לו, עלתי ליקח שום או שר ששמים תאכל לה שם ארבע
חמיר לזכר עליה ארבעה שם ארבע שם דבר שר
עליה שם שנייה זו כלל יום.

ובאמת דין זה שלפנינו אינו לרדן צושה, אלא אינו כדון
צבאל נשים הצדירות אלא חיות לאכול צער
יוהיכ דאפאך סן פטורות כמו וכל ימי שסזון גמלא, [ויי]
צרת ימי חול' נדריס דמפסק אס קר דשא לכל האוכל ושותה
חשימי כי דשא נדריס, לא אלא אסמכתא עמיס לעס, צין ק
וקר הוא אלא גמלא, חו' אלא, דיו דקרא עמיס לעס צלשון
חשעם לחזק צערב וכו' וליכר דיו כללו סמכתא חשימי
ועשימי מוילא כל סחשימי חשעמי עשימי וחשימי לקיים
ועמיס כי לאכול חשימי, וליע לעת ספאל, ידידו

עקובא בן מ"ו הרב ר' משה גינז מא"ש

סימן יז

לכבוד ידידי הרב רבי חיים נ"י בק"ק ולאמוע

עֵיךְ שְׁמֹנְעִי שָׁמוֹךְ הוֹרָאָה חֲדָשָׁה לְהַסֵּס חֲמִין ע"י עֲבוֹרֵם
 בָּיִט א' לְלוֹכֵךְ עֲבִילִים לְהִסָּס לְהַסֵּס בְּלִיל ד' דְּיוֹשִׁיט שְׁמוֹנוֹקֶת מֵהַלֵּךְ
 רְגֵלָה בְּמִים קִרִּים וְיֵשׁ זֶה צִטוֹל עוֹרָה, וְחִמֵּךְ יִקְדּוּ עַל
 דְּבָרֵי הַבְּאִזּוֹן קִדְרֵי מַסָּרָה, (ס' קל"ז ס"ט).

אני וחסידים להם כלל כי יש בזה צד דברים, אל יקוד
מחלכת הסערה תשול ללורך רחילת כל גופה, צי
ליקוד רחילת כל הגוף בשמון ציריץ אף בשמון צהימ
ולזה דן הגוף קצו זלי ללדד להקל להסח ציריץ צי עי
עברים כיון דעתה סרין דעומה להבנות סהר עופר דבר אחר
ציריץ עי, סהר דעומה וסחח חמין עופר דיא ציריץ צי אחר
סיכא דליכא ציעול עומה וסחח חמין עופר דיא ציריץ צי אחר
עומה, דיוקא צנוקס דליקוד להסח חמין עופר דיא ציריץ צי אחר
זו צהר גזר דלי אף דעומה וסחח חמין עופר דיא ציריץ צי אחר
ציעול דעומה להסח חמין עופר דיא ציריץ צי אחר
גזרת דלי, ולזה לערן ליקוד רחילת בשמון סחחין על
סרין דלי, [תליך עידי סחח דעומה וסחח חמין עופר דיא ציריץ צי אחר
סחח חמין] אכל לעשות וסחח חמין עופר דיא ציריץ צי אחר
על סרין דלי סחח חמין עופר דיא ציריץ צי אחר
דלי כרין אכל עכס על ידי גוי ערין, וזה כוונת סחח
זלי